

5) **Ændringsforslag af Finantsministeren**, under Nr. 20 til § 20:

§ 1ste Linie rettes: „næstsidste til: „sidste“

vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.

6) **Ændringsforslag af Udvalget**, under Nr. 22 til § 21:

§ 1ste Linie mellem Ordene „der“ og „lader“ indskydes: „i den Hensigt at unddrage Postvæsenet den fastsatte Betaling“

vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.

7) **Ændringsforslag af Samme**, under Nr. 23 til § 23:

Stedetfor „19, 20, 21 og 22“ sættes: „19—23“

vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

8) **Ændringsforslag af Samme**, under Nr. 24 til § 24:

Stedetfor „19, 20 og 21“ sættes: „19—22“

vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

Lovforslaget i sin Heelhed sættes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Forinden dette Lovforslag som endelig vedtaget forlader Landstinget for, som jeg haaber, ikke mere at vende tilbage hertil uden som Lov, skal jeg tillade mig kortelig at omtale nogle enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, som vel ikke have været Gjensstand for Ændringsforslag, men som dog have givet Anledning til nogen Tvivl om, hvorvidt de vare tilstrækkelig tydeligt affattede. Da Udvalget har troet, at Ordene i disse Bestemmelser ved en nøiere Betragtning maatte siges virkelig at udtrykke, hvad der efter dets Mening indeholder den rette Forstaaelse af dem, har det ikke villet stille Ændringsforslag til samme, idet det forventede, at den høitærede Finantsminister ved en udtrykkelig Udtalelse her vilde give den Fortolkning, hvortil Udvalget var kommet, Medhold. — Naar det saaledes i § 2 med Hensyn til Postvæsenets Eneret til Forsendelse af Breve og de i § 1

øvrigt nævnte Gjensstande er bestemt, at denne Eneret er betinget af, at Postvæsenet paa Poststedet, o: i den paagældende Commune, har indrettet en Dmdeling i den Udstrækning, at de enkelte Forsendelser afgaae til Bestemmelsesstedet, da maa der formeentlig ved Ordet „Bestemmelsessted“ her forståes Adressatens Bopæl, saa at, hvor Dmdelingen ikke findes i dette i denne Udstrækning, der har Postvæsenet heller ikke nogen Eneret. Dette fremgaaer, forekommer det mig, ogsaa af de i § 1 brugte Udtryk: „Postvæsenet har, med de i § 2 nævnte Undtagelser, Eneret til at befordre fra et Poststed til et andet og derefter afleverer.“ osv., hvor Afleveringspligten altsaa er bragt i en meget nøie Forbindelse med Eneretten til Befordringen. — Naar det dernæst i § 4, 1ste Stykke, er bestemt, at Postanviisninger og Postopkrævninger ikke beføres til eller fra Brevsamlingssteder, da har det været Gjensstand for Overveelse, om man kunde lade denne Bestemmelse forblive uforandret, idet man derved kunde synes at hindre Postvæsenet i, selv om det maatte finde det hensigtsmæssigt at lade den Slags Forsendelser afgaae ogsaa til Brevsamlingssteder, da at gjøre dette. Det maa imidlertid erkjendes, at saadanne Forsendelser udfordre en Kasseforretning paa det paagældende Sted, og at den Slags Forretninger altsaa ikke godt kunne eller bør finde Sted paa Brevsamlingssteder, medens Postvæsenet jo derhos har det i sin Magt at kunne forandre Brevsamlingsstederne til Postexpeditioner, naar der efter Forsendelsesernes Mængde og Besskaffenhed føles Trang dertil, og derved ogsaa at kunne gjøre dem tilgængelige for de omtalte Forsendelser. Dette er Grunden til, at Udvalget heller ikke i saa Henseende har foreslaet nogen Forandring. — Hvad angaaer Befordringen af Tidender og Tidsskrifter til flere Abonnenter paa samme Tidende indenfor det samme Postdistrikt, da har jeg allerede igaar havt Leilighed til at udtale mig derom, og jeg haaber, at den høitærede Finantsminister vil bekræfte, at jeg har Ret i, at Omberinger af en Tidende fra Postkontoret til de forskellige Deeltagere i det samme Abonnement vil indenfor det samme Postkreds kunne finde